

VU Research Portal

Interview: Extra straf en behandeling kost veel geld

Harte, J.M.

published in

Trouw

2012

[Link to publication in VU Research Portal](#)

citation for published version (APA)

Harte, J. M. (2012). Interview: Extra straf en behandeling kost veel geld. *Trouw*, 5.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal ?

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

E-mail address:

vuresearchportal.ub@vu.nl

Trouw

25 juli 2012 woensdag

'Extra straf en behandeling kost veel geld'

BYLINE: INTERVIEW Edwin Kreulen

SECTION: Vandaag; Blz. 5

LENGTH: 441 woorden

- Criminologe: Veel criminelen wordt ten onrechte grote kans op recidive toegedicht

INTERVIEW

Edwin Kreulen

"Het is geen prettige boodschap", zegt criminologe Joke Harte van de Vrije Universiteit Amsterdam over het Brits-Amerikaans-Zweedse onderzoek dat concludeert dat de kans op recidive moeilijk te voorspellen is. De tests die rapporteurs vaak gebruiken voor psychologische onderzoeken in opdracht van rechters zijn daarvoor te onzeker. "Politici en beleidsmakers willen graag horen hoe mensen zich later zullen gedragen. Rechters vaak ook. Maar dat kan blijkbaar niet."

Moeten er dan betere tests komen om dit in te schatten?

"Bij seksuele daders zouden de testen nog wel beter kunnen. Maar over het algemeen zou ik niet nog meer verwachten van deze tests. Gedrag is moeilijk voorspelbaar. Dat kun je maar beter toegeven. Rapporteurs moeten duidelijk maken dat er een flinke foutmarge is. Het verrast mij niet, ik heb zelf ook onderzoek naar de testen gedaan en ook daarvan was de conclusie dat je in individuele gevallen eigenlijk weinig kunt zeggen over de kans op recidive. Dat onderzoek is nu, veel grondiger, herhaald. Een van de conclusies is dat veel mensen ten onrechte een grote kans op recidive krijgen toegeschreven. Terwijl ze in werkelijkheid niet meer opnieuw hetzelfde misdrijf begaan. Zo dupeer je die mensen, en de extra straf en behandeling kost de samenleving veel geld."

Willen rechters dan vaak het zekere voor het onzekere nemen?

"Rechters houden niet zo van risico-inschatting, die willen zekerheid. Kijk, misschien wil je er als samenleving voor kiezen om het zekere voor het onzekere te nemen en toch volhouden dat de kans op recidive vaak behoorlijk groot is. Maar we moeten wel beseffen dat we daarbij de fout maken dat we velen ten onrechte die grote kans toedichten. Het omgekeerde gebeurt trouwens ook, maar minder vaak: we denken dat mensen niet in herhaling vervallen, maar het gebeurt toch."

Wat is dan nog de waarde van deze tests?

"Ze zijn ingevoerd om het klinisch oordeel van rapporteurs aan te vullen. Ze hebben ook voordelen: je komt zo tot een oordeel op een manier die zichtbaar is, en iedereen wordt op dezelfde manier getest. Maar het zou beter zijn als rapporteurs aangeven dat het maar een onderdeel is van hun totale oordeel. En dat er dus geen heel harde cijfers over recidive zijn te geven."

Doen rapporteurs dat nu al?

"Naar mijn indruk verschilt dat heel sterk per rapporteur. Maar ik weet dat er bij veel gedragsdeskundigen onvrede is. Bijvoorbeeld over de eis van justitie dat er bij verlenging van tbs steeds een test moet worden afgenomen. Die discussie zal weer flink opblaaien na deze publicatie."